

Voorwoord

De geneeskunde maakt momenteel snelle veranderingen door. Onder andere gedreven door ontwikkelingen vanuit de biotechnologie, imaging, techniek en moleculaire genetica wordt steeds meer mogelijk. Ziekten waar nog maar vijf of tien jaar geleden geen effectieve behandeling voor bestond, zijn nu in sommige gevallen te genezen of langdurig te onderdrukken. Betere behandelingsmogelijkheden leiden ook tot een spectaculaire toename van de levensverwachting. Helaas zijn die gewonnen jaren in heel veel gevallen geen gezonde jaren. Chronische ziekten, die weliswaar niet direct tot de dood leiden maar wel een grote impact kunnen hebben op de kwaliteit van leven, komen steeds meer voor en dikwijls zelfs in combinaties.

De geneeskunde verandert, maar mede daardoor verandert ook de patiënt. Door dit alles wordt een snel groeiend beroep gedaan op de gezondheidszorg. De nieuwe geneeskunde is vaak complex. Het is overduidelijk en wetenschappelijk meermalen bewezen dat om complexe behandeling van ingewikkelde aandoeningen met goed resultaat uit te voeren concentratie van zorgaanbod onontkoombaar is. Tegelijkertijd hebben we voor een adequate aanpak van chronische aandoeningen juist een gedeconcentreerde zorgvoorziening nodig, dichtbij de mensen en laagdrempelig toegankelijk. Verschillende soorten van geneeskunde vragen verschillende vormen van zorgaanbod. Kortom, we moeten het anders aanpakken. Het lijkt nuttig en noodzakelijk het zorglandschap anders in te richten. Bijvoorbeeld door hoog complexe zorg te concentreren in een kleiner aantal ziekenhuizen, die door de aard van hun activiteiten een intensive care en dure scanapparatuur hebben. En door laagcomplexe planbare zorg vooral juist onder te brengen in kleinere algemene centra, die dan weer geen intensive care of spoedeisende hulp hoeven te hebben. En door in gemeenten en buurten van steden centra te hebben waar eerstelijnszorg en consultatieve tweedelijnszorg voor chronische ziekten wordt geleverd, onder regie van de huisarts maar met specialistische inbreng. En door ontwikkeling en implementatie van innovatieve concepten voor zelfmanagement van chronische aandoeningen.

In het boek *Veranderende samenwerking in de zorg* wordt op dit thema voortgeborduurd vanuit een zeer groot aantal gezichtspunten en door verschillende auteurs. Centraal staat het thema 'samenwerken' en dat is buitengewoon begrijpelijk. Want een herinrichting van de organisatie vraagt om een nauwe interactie tussen gezondheidszorgprofessionals, om nieuwe samenwerkingsverbanden, en om het loslaten van bestaande structuren en in gezamenlijkheid nieuwe paden bewandelen. Dat gaat vast niet vanzelf en op de nieuwe paden zal zo nu en dan ook wel eens een valkuil omzeild moeten worden. Maar het moet toch om onze toekomstige patiënten die gezondheidszorg te kunnen bieden waarvan wij als professionals vinden dat zij die verdienen. En laten we vooral in alle drukte met onszelf en onze organisaties niet vergeten voor wie we het ook alweer allemaal doen: de patiënt.

Alle hoofdstukken in dit boek zijn geschreven met dit als centraal element en daarmee vormt het een zeer leesbaar, handzaam en nuttig naslagwerk voor allen die enthousiast willen werken aan een veranderende gezondheidszorg voor onze huidige en toekomstige patiënten.

Prof. Marcel Levi, internist

Voorzitter Raad van Bestuur AMC

Veranderende samenwerking in de zorg

Hammelburg, R.; Lubbers, W.J.; Nauta, A.P. (Eds.)

2014, XXIII, 315 p. 19 illus., Softcover

ISBN: 978-90-313-9972-7